

אהוד אלכסנדר אבנר

הָרִי הַבָּשָׂר, הָרִי הַשִּׁישׁ

פס

בְּפִיגְמָה

יֵשׁ לוֹ כִּיס.

עַל יַד הַלֵּב.

וּבְכִיס מָה?

רִיק הוּא לֹא.

זוֹ מִמְחָטָה?

בְּיָמִים אֵלֶּה לֹא תִרְאֶה אוֹתוֹ בְּלִי אֲזִנוֹת. כֶּךָ בְּהֻקִּיץ. כֶּךָ

בְּחֵלוֹם.

כֶּךָ כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ. יוֹשֵׁב. קָם. שׁוֹכֵב. נָם. מְחַרֵּד מִשְׁנָה? הוּא נוֹטֵל

גַּל מָלֵל.

מִצָּנַח אֵל שְׁנָה? הוּא נֹטֵל גַּל מָלֵל. בְּחֻצֵּר מוֹזָאוֹן. בְּבֵית

קָפֶה. פֶּס

שְׁקוּלוֹ מִבְּטִיל אֶת שְׁאֵר כָּל הַקּוֹלוֹת. עֲרוּי גַּל שְׁמַעֲרִים עַל

הָרֶכֶז.

יֵשׁ לוֹ כִּיס בְּפִיגְמָה עַל סֶף הַלֵּב. אֲזִינוֹתָיו אֲסוּפוֹת בּוֹ

בְּהֶכּוֹן.

שָׁמוּ (רָאשִׁי
אֶצְבְּעוֹתַי מִפְּעֻנְחִים אֶת
מְדַקְרוֹת
הַסֵּטְנוֹגְרָמָה. זֶה יוֹתֵר
מַעֲשָׂרִים
שָׁנָה לֹא שׁוֹפְנָה. (לֹא
בָּא לוֹ כִּי)
הִנֵּה הִתְעַר בַּכּוֹס. (הוּא
גִּיד) הִנֵּה
הַקֶּצֶף: גָּלִים וּגְלָדִים
וְגַם דָּם.
(עֲמִיד) וְכָל כֶּךָ לָמָּה? שְׁאוֹן
גְּלָגָלִים
וּשְׁאוֹן רוּחַ. בּוֹן טוֹן וּמַעֵט
מָאֵד (כָּל)
מִשְׁקָל. (כֶּךָ, אֲלֹא כִי הוּא גִיד
פָּגִיעַ).

הַגָּלִים נִגְזְזוּ. כֶּסֶח
הָאָחוּ.
הִנֵּה הַשְּׁלולִיּוֹת. הָרִי
הַבָּשָׂר,
הָרִי הַשִּׁישׁ. (אִיזָהוּ
הָעֵבֶה)
לְטַפְּתִי אֶת הַשּׁוֹקִים.
"אֶת עָרָה."
אֲמַרְתִּי לִי. וְאֲמַרְתִּי
גַּם: "אוֹתָךְ
הֵייתִי עוֹשֶׂה." בִּירֶךְ
כִּירְתִּי
נִקְנִיק. (בְּגִידֵי הָאָדָם?
אֲכִילָס.
הוּא גַם) שְׁלָפִים מִנְמָרִים אֶת
הַחֲלָקָה
שֶׁסִּמְקָה. (הַחֲזֹק בָּהֶם.